

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **Mgr. J. M.**, korespondenční adresa:, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 10. 2016, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 31. 10. 2016, č. j. byly zamítnuty námitky žalobkyně a rozhodnutí žalované ze dne 15. 8. 2016, č. j. bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalované ze dne 15. 8. 2016 byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“), neboť podle posudku MSSZ Brno ze dne

14. 7. 2016 nebyla invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25 %.

V žalobě ze dne 20. 12. 2016 doručené zdejšímu soudu dne 2. 1. 2017 namítla, že žalovaná se nevyrovnala se vznesenými námitkami, neboť neklasifikovala oblast zdravotního postižení v celé její šíři, nerespektovala tvrzení žalobkyně v námitkovém řízení a zároveň neuvedla žádnou argumentaci, která by podložila její zdravotní stav odpovídající spodní hranici dotčené položky. Zároveň nezohlednila, že žalobkyně nemá možnost vykonávat původní povolání (středoškolská učitelka). Byla toho názoru, že jsou u ní splněny podmínky k uznání invalidity I. stupně. Navrhla posouzení zdravotního stavu nezávislým znalcem, neboť získání důkazu o zdravotním stavu za pomoci PK MPSV není v souladu s řádným prokázáním daných skutečností. Navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 20. 2. 2017 navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV, tj. orgánem, který je zřízen pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Pokud se týká náležitostí posudku, odkázala na § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu.

Žalobkyně podala dne 22. 9. 2017 repliku, v níž vyslovila nesouhlas s posudkem PK MPSV ČR v Brně, byla stále přesvědčena, že není dostatečně zvážen vliv jejího onemocnění na míru poklesu její pracovní schopnosti, že nebylo přihlédnuto k progresivnímu charakteru jejího onemocnění.

Jednání v předmětné věci se konalo dne 25. 9. 2017. Žalobkyně ve své výpovědi především brojila proti průběhu jednání posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně a k její nekompetentnosti. Sdělila, že onemocnění roztroušená skleróza je u ní diagnostikovaná od r. 1999, je medikamentózně sledovaná, dochází na pravidelné kontroly. Poukázala dále na to, že nemůže vykonávat vystudovanou profesi (středoškolská učitelka), neboť by tak byla vystavena velkému riziku opakovaných infekcí. Navíc onemocnění vyžaduje menší zátěž, aby se tak předešlo jisté progresi tohoto onemocnění. Kromě problémů, které doložila aktuálními lékařskými zprávami, poukázala i na další prožité projevy např. částečné ochrnutí levé, později i pravé ruky, opakované ochabnutí svalů pravé nohy a ochabnutí artikulačních svalů. Ze zdravotních důvodů nezvládá práci na plný pracovní úvazek ani zátěž běžného fungování.

Z posudkové dokumentace MSSZ Brno-město bylo zjištěno, že žádost o přiznání invalidního důchodu podala žalobkyně dne 8. 6. 2016. Posouzena byla lékařem MSSZ Brno-město dne 14. 7. 2016 se závěrem, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou je neurologické onemocnění – roztroušená skleróza multiplex s atakovitým průběhem diagnózy v roce 2010. Zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu VI, položku 8 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 25 %. Posudkový závěr zněl, že není invalidní dle § 39 odst. 1 zdp.

V rámci námitkového řízení přezkoumala žalovaná vydané rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám žalobkyně dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek dne 25. 10. 2016.

Posudkový závěr se opíral o zjištěný zdravotní stav a jeho funkční důsledky, o nichž nebyly pochybnosti. Posudková lékařka vycházela z doložené podkladové i zdravotní dokumentace, z lékařských zpráv doložených k námitkovému řízení i z vlastního zjištění při jednání, kterého žalobkyně byla přítomna a konstatovala, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené dokumentace, ze které nevyplývá posudkově významná progresse zdravotního stavu. Zdravotní stav je stacionární. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Zároveň lékařka prostudovala i lékařské nálezy použité v průběhu řízení o námitkách jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatovala, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí i do dne jednání, naopak potvrzují dlouhodobě stabilizaci rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Na základě takto provedeného přezkumu dospěla lékařka k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, v položce 6 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %. Za daného stavu proto nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidity.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 1. 9. 2017. Posudková komise za účasti odborné lékařky z oboru neurologie hodnotila zdravotní stav žalobkyně za její účasti na základě podkladové dokumentace a doložené zdravotní dokumentace uvedené v posudku, který byl účastníkům doručen, zároveň bylo provedeno i vyšetření posuzované v rámci jednání posudkové komise. Lékařské nálezy včetně vyžádané zdravotní dokumentace od praktického lékaře MUDr. P. H., Náměšť nad Oslavou, byly posudkově zhodnoceny, bylo konstatováno, že posuzovaná trpí od roku 1999 roztroušenou sklerózou s atakovitým průběhem, onemocnění vzhledem k jeho intenzitě bylo hodnoceno jako lehké funkčního postižení, na končetinách nebyly parézy, ani plegie. Posudková komise vzala v úvahu charakter a rozsah postižení, celkové omezení zdravotního stavu, projevy onemocnění a dooznala, že nedošlo ke zhoršení zdravotního stavu, k nárůstu zdravotních komplikací a dalších životních omezení. Zároveň se vyjádřila i k onemocnění páteře, očí, recidivujícím infekcím horních cest dýchacích, tato zdravotní postižení však nesnižovala výkonnost organismu. Na základě výše uvedeného došla posudková komise k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo onemocnění roztroušenou sklerózou, které způsobovalo k datu vydání napadeného rozhodnutí minimální až lehké funkční postižení, s ohledem na předchozí vykonávané činnosti považovala posudková komise funkční postižení jako lehké a hodnotila pokles pracovní schopnosti dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platné v době vydání napadeného rozhodnutí se zařazením dle kapitoly VI, položka 6 písm. b) přílohy citované vyhlášky ve výši 25 %, tedy na dolní hranici, neboť vlastní postižení funkcí je někde mezi položkou 6 písm. a) a 6 písm. b). Pro užití § 4 citované vyhlášky nebyly zjištěny další posudkově významné skutečnosti. Pokles pracovní schopnosti nemohl být hodnocen dle položky 6 písm. c) nebo položky 6 písm. d), eventuálně položky 6 písm. e), protože klinické nálezy nedokumentují závažnost funkčních poruch pod těmito písmeny uvedenou, jak vyplývá z posudkového zhodnocení. Posudková komise dále upozornila na administrativní pochybení učiněné lékařem MSSZ Brno-město v posudku ze dne 14. 7. 2016, kde mylně je uvedena v kapitole 6 položka 8 písm. b) namísto správně uvedeného položky 6 písm. b). Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zdp.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [ust. § 39 odst. 2 písm. a), pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %].

Podle ust. § 39 odst. 2 citovaného zákona jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla:

- a) nejméně o 35 % avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Podle ust. § 39 odst. 6 citovaného zákona za stabilizovaný zdravotní stav (odst. 4 písm. b) se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovním omezením.

V projednávané věci bylo třeba nejprve zjistit, zda žalobkyně ke dni přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 31. 10. 2016, splňovala podmínky § 39 odst. 1, 2 zdp či nikoliv. Bylo tedy nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 35 %, 50 % či 70 %.

V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobým nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise MPSV jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených ustanovením § 77 odst. 2 s.ř.s. Při tom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti, bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí, spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak,

aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobkyně zdejšímu soudu vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací bylo postižení nervové soustavy – roztroušená skleróza mozkomíšní, které bylo hodnoceno podle kapitoly VI, položka 6 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve spodní hranici procentní sazby 25 % (vyjma posudku MSSZ Brno-město, v němž mylně byla uvedena položka 8 písm. b) vztahující se k onemocnění hemiplegie s jiným rozpětím míry poklesu pracovní schopnosti). Vzhledem k tomu, že i z posudku MSSZ Brno-město ze dne 14. 7. 2016 vyplynulo stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 25 %, je zcela evidentní, že se jednalo o zřejmou nesprávnost způsobenou administrativním pochybením. Porovnáním posudků MSSZ Brno-město, ČSSZ pracoviště Brno i PK MPSV ČR je zřejmo, že ve všech případech zdravotní stav žalobkyně byl hodnocen shodně, v posudku ČSSZ Brno je navíc konstatována dlouhodobá stabilizace rozhodujícího zdravotního postižení. Je třeba vycházet z toho, že při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti se vychází z funkčního postižení, možností a výsledku léčby vývoje a prognózy postižení. Pro hodnocení je nejdůležitější posouzení funkčního stavu, které vychází jak z vyhodnocení subjektivních kritérií, tak z objektivně zjištěných kritérií. Pro stanovení míry poklesu pracovní schopnosti rozhodující dopad zjištěného funkčního omezení na celkovou výkonnost a schopnost vykonávat denní aktivity. V případě roztroušené sklerózy mozkomíšní je třeba při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti zhodnotit stav funkčních systémů – pyramidového, mozečkového, senzitivního, zrakového, kmenového, funkci sfinkterů, schopnost chůze, stání, dopad zjištěných skutečností na celkovou výkonnost. Bylo-li rozhodující zdravotní postižení žalobkyně hodnoceno podle kapitoly VI, položka 6 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, jako lehké funkční postižení, pak posudkové zásady vycházely ze zjištění, že celková výkonnost je omezena, pohyblivost zachována, chůze se sníženým dosahem (cca 500 metrů), byly vyjádřeny základní příznaky nebo kombinace více lehčích příznaků (např. lehké parézy dvou končetin, lehké sfingterové obtíže, oko hybné poruchy) s tím, že některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi nebo vykonávány s využitím kompenzačních mechanismů a prostředků. Ačkoliv žalobkyně nesouhlasila s posudkovým závěrem PK MPSV ČR v Brně, navrhla jako důkaz znalecký posudek, soud neshledal důvodu k provedení tohoto důkazu, neboť vypracovaný posudek PK MPSV ČR v Brně orgánu, který je kompetentní pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzovat zdravotní stav a pracovní schopnost občanů (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění), pokládal jako objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Posudková komise se dostatečně vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, v komisi zasedal odborný lékař – neurolog. Posudková komise, která je tvořena minimálně třemi členy, tudíž se jedná o kolektivní orgán s přizvaným odborným lékařem má větší míru přesvědčivosti a erudovanosti, než znalec. Soud chápe, že ze zjištěného zdravotního stavu vznikají žalobkyni potíže, nejsou-li však objektivizovány z hlediska medicínského, nemohou být zhodnoceny, neboť objektivní nález nekoreluje u posuzované s klinickými projevy, resp. ze subjektivně udávaných obtíží. Proti těmto závěrům, z nichž posudková komise MPSV ČR v Brně vycházela a jejíž obraz bezrozporně doplňují i výsledky odborných vyšetření žalobkyně, nepřináší krom subjektivního vnímání potíží žalobkyní žádných uchopitelných námitek. Za daného stavu má soud proto za to, že PK MPSV ČR v Brně se dostatečně vyjádřila

k časovému průběhu charakteru a rozsahu změn postižení žalobkyně, celkovému omezení jejího zdravotního stavu i projevů onemocnění. Z obsahu posudku nevyplývá zjištění, že by zdravotní stav posuzované byl hodnocen nekvalifikovaně. Na základě shora uvedeného proto soud uzavírá, že žalobní námitky nebyly shledány důvodnými, proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žaloba byla zamítnuta.

Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 25. září 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.